

Slengerik: Jeg har, da jeg før talte, saa udførligt, som jeg mente det rigtigt, fremsat min Mening om det foreliggende Lovforslag. At der er andre her i Salen, der har en anden Mening, kan ikke overraske mig, men det forpligter mig ikke til at holde et længere Foredrag en Gang til.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) maa have misforstaaet mig, naar han paastod, at jeg havde sagt, at det ikke vilde være besværligt eller generende for Befolkningen at faa denne Lov anvendt. Jeg har sagt, at det er ikke mere generende at faa denne Lov anvendt, end det vilde have været, hvis den Lov, der nu gælder, skulde have været brugt. Jeg tror netop, det er i Befolkningens Interesse, at man ved Besked med, hvilke Forpligtelser der paahviler en i dette Forhold, og hvad Krav man har paa Godtgørelse for de Heste og Vogne, man maa aflevere. Jeg sagde før, at selvfølgelig er en Mobilisering generende for Befolkningen, ikke mindst for de Egne, der særlig rammes af den. Men det hindrer ikke, at det er en Pligt for Forsvarsministeren at faa en Sag som denne i Orden i forsvarlig Tid.

Det ærede Medlem mener fremdeles, at nu skulde der være Ro om denne Sag, og at jeg er den egentlige Urostifter. Nej, jeg er ingen Urostifter i den Henseende. Jeg har den Pligt som Forsvarsminister at sørge for, at Lovene føres ud i det praktiske Liv. Da vi har faaet en Forsvarsordning, som blev vedtaget paa lovlige Vis og sanktioneret i 1909, er det selvfølgelig den til enhver Tid værende Forsvarsministers Pligt at ordne Garnisonsforholdene derefter, og det er nu faldet i min Lod at ordne dem. Nu er vi over det Spørgsmaal, og det er derfor nu min Pligt at sørge for, at vi faar en tidssvarende Ordning med Hensyn til de Forpligtelser, som paahviler Landets Hesteejere i Tilfælde af, at vi skulde komme til en Mobilisering.

Saa beklagede det ærede Medlem, at jeg vækker Uro om Militærsagen paa et Tidspunkt, hvor et andet stort Spørgsmaal staar paa Dagsordenen, som kræver sin Løsning, nemlig Forfatningssagen. En saadan Udtalelse har jeg hørt af forskellige Højremænd, men jeg havde ikke troet, at jeg skulde høre af det ærede Medlem, at man ikke, fordi en stor Sag staar paa Dagsordenen, skulde kunne tilvejebringe Love om de praktiske Foranstaltninger,

der snart paa det sociale, snart paa andre Omraader skal iværksættes. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vor første Forfatning, Grundloven af 5. Juni 1849, fik vi lige midt i Trearskrigen, lige midt i en Krigsperiode. Der er slet ikke noget i Vejen for, at man kan tale om en lille bitte Sag som den foreliggende, fordi man har Forfatningsspørgsmaalet staaende paa Dagsordenen. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har Ret i, at dette skulde kunne bringe Forstyrrelse ind i den nævnte Sag.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister gaar langt videre, end Forsvarslovene har paabudt ham. Den højtærede Minister kommer med det ene Forslag efter det andet ud over, hvad der er nødvendigt ifølge Forsvarslovene. Jeg har nævnt adskillige Eksempler paa det, og vi har jo Eksempler lige fra den allernyeste Tid, hvor der kræves en ekstraordinær Udgift til et Beløb af 100,000 Kr. eller mere til en Overflytning af Mandskab, som, skønt den udmærket godt kunde have ventet til 1. April, absolut skal ske nu i disse Dage. Derved er det, at der vækkes Uro om Forsvarssagen. Jeg mener, at det var heldigt netop i disse Tider at have Ro om dette Spørgsmaal, saaledes at Folket kunde samle sig om den store Sag, som man for Tiden ønsker at faa gennemført.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Maa jeg blot gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den Overflytning, der har fundet Sted af Befalingsmænd og menige fra Jylland og Fyn her til Sjælland, er i Overensstemmelse med den Garnisonsordning, der er tilvejebragt. Rigsdagen har jo givet mig Midler i Hænde til Iværksættelse af en saadan Garnisonsordning (K. M. Klausen: Ikke den sidste!). Har Rigsdagen ikke bevilget mig 2½ Mill. Kr. til Gennemførelse af denne Garnisonsordning? Ja, det ærede Medlem har stemt imod, men det kan jeg ikke gøre for; Lovene er vedtaget paa lovlige Maade, og det er i Overensstemmelse med den, at den nuværende Garnisonsordning er tilvejebragt, men den har ikke været fuldført, fordi Garnisonsstederne ikke fuldt har været i Orden med de Bygninger, der skal være til Modtagelse af Mandskabet, Gymnastik-huse; kort sagt, alle de Foranstaltninger, som skal iværksættes. Jeg havde derfor haabet at kunne vente med at flytte Rammerne over til 1. April eller til April Flyttedag, da det hele saa skulde være i